

פתיחה לפרק "כל בתבי"

בפרק זה נדונה בעיקר בעיה אחת: כיצד נוהגים כאשר פורצת דליקה בשבת. כיון שמעיקר הדין אסור בשבת לכבות דליקה, אפילו כשהיא גורמת הפסדים גדולים ביותר, נמצא שעיקר השאלה הוא: מה מותר, וכיצד מותר, להציל מפני הדליקה. הבעיות המרובות בנושא זה מקורן בגזירות שגזרו חכמים על הצלת חפצים מן הדליקה ביום השבת. וזאת מתוך החשש שאם יתירו לאדם לפנות את חפציו, הרי תוך התעסקותו בעבודת הפינוי, ולפי הכלל ש"אדם בהול על ממונו", עלול הוא בבהילותו לעשות גם מלאכת כיבוי האסורה מן התורה. משום כך התירו להציל מחפצי הבית ואף מדברי אוכל רק כמויות מצומצמות בלבד. עם זאת נידונו בקשר להלכה הכללית הזאת כמה וכמה פרטים בבירור

דרכי ההיתר וההערמה שיאפשרו להציל יותר מן המינימום הקבוע בהלכה. שאלה אחרת הקשורה בהצלה מן הדליקה היא בעיית הצלת כתבי קודש ושאר דברים מקודשים. שבגלל הקדושה שבהם התירו כמה דברים שאסרו לעשותם בכל חפץ אחר. ולפי כמה דעות אף הוסיפו להתיר הרבה מאד, ולהקל גם במקום שיש חשש איסור מדברי חכמים ופעמים אף מדברי תורה, הכל משום הדאגה להצלתם של דברי קודש ותשמישי קדושה למיניהם. פירוטם של דברים אלה, מהו המותר והאסור להצלה מן הדליקה, מה הם דברים מקודשים הראויים להצלה וכיצד יש לנהוג בשעות הדליקה, הם עיקרו של הפרק, ואגב כך, כדרך הגמרא, גם דיונים בעניינים אחרים הנקשרים בנושא המרכזי.